

Ontdekkingsreis door de nacht...

“Zo, meneer Polo, u staat er weer cool bij vannacht!”

De nachtwaker in het wassenbeeldenmuseum scheen met zijn zaklantaarn op de pop die voor hem stond. Als hij 's nachts zijn ronde deed praatte hij altijd een beetje tegen de beelden...ze waren zo langzamerhand een beetje oude bekenden van hem geworden. Hij strekte zijn hand uit en streek een plooi'tje glad bij de kraag van de grote ontdekkingsreiziger Marco Polo.

“Dank je wel!” zei het beeld plotseling. “Dat zat me allang dwars...het jeukte nogal!”

Van schrik schoot de nachtwaker bijna uit zijn schoenen. “Wat zei u?” hakkelde hij.

“Dank je wel!” zei het beeld weer. “Dat zat me allang dwars...het jeukte nogal!”

“Je-ja-eh-ja!” stotterde de nachtwaker. “Ik bedoelde...u spreekt!”

“Natuurlijk...” zei Marco Polo. “We babbelen heel wat af hier!”

“Veel meer hebben we hier niet te doen.” zei een stem uit het donker en van verschillende kanten klonk gelach. Verbaasd scheen de nachtwaker met zijn zaklantaarn in het rond over de poppen van de andere ontdekkingsreizigers in de zaal. Hij beefde.

“Niet schrikken!” zei Marco Polo.

“Ik ben al geschrokken, want ik had dit niet verwacht.” zei de nachtwaker. “U bent allemaal een beetje vrienden van mij geworden en nu spreekt u met mij...”

“Nou dat is dan wederkerig.” zei Marco Polo. “We kijken iedere nacht als je dienst hebt uit naar je bezoek. Je praat altijd zo vriendelijk tegen ons. Je collega's zeggen geen boe of ba...die rennen alleen met hun lampje langs.”

“Weten zij veel!” zei de nachtwaker trots. “Ik ben heel blij dat ik uw geheim mag weten. Bent u een beetje tevreden, hier? Hebben ze u goed afgebeeld?”

“Nou...” zei Marco Polo, “er zijn niet zo veel afbeeldingen van mij bekend. De makers van mijn pop hebben een beetje hun fantasie gebruikt en wat veel gekeken naar de speelfilms die er over mij gemaakt zijn. In ieder geval hebben ze een knappe kerel van me gemaakt!”

“Je bent een ijdeltuit!” zei het beeld van Christoffel Columbus. “Toen ik Amerika ontdekte was dat ruim 200 jaar later en van mij zijn ook veel fantasie-afbeeldingen bewaard gebleven...maar ook meer betrouwbare portretten, gelukkig!”

“Ach, hou je mond, rotvent!” zei Marco Polo lachend. “Toen jij je ontdekkingen deed, had je mijn boek bij je!”

“En dat heb ik ook zorgvuldig bestudeerd!” zei Columbus met een kleine hoofdknik... niet te veel want anders rolde zijn hoofd er af.

“Weet je...” zei hij tegen de nachtwaker, “we zijn altijd een beetje aan het kissebissen. Ik kom uit Genua en hij heeft daar in de gevangenis gezeten!”

De andere ontdekkingsreizigers grinnikten en knipoogden naar elkaar.

“Ho ho!” zei Marco Polo haastig. “Nu doen jullie net of ik iets verkeerd gedaan heb. De waarheid is dat, toen ik uit China thuiskwam in Venetië, die stad in oorlog was met Genua. Ik ben later krijgsgevangen gemaakt en in Genua gevangen gezet!”

“Dan had je maar wat langer op reis moeten blijven.” meesmulde Columbus.

“Maar wees maar blij...in de gevangenis heeft die verhalenverzinner uit Pisa...kom, hoe heet die ook al weer...Rustichello, je verhalen op schrift gesteld en daar ben jij later echt beroemd door geworden. Dat heb je dus eigenlijk aan Genua te danken!”

ECHT GEBEURD!

Marco Polo glimlachte. "Mag ik je aan een tijdgenoot van me voorstellen? Rabban Bar Sauma...we hebben elkaar toen nooit ontmoet, al hoewel dat wel mogelijk was geweest!" "Aangenaam kennis te maken." zei een zachte, beleefde stem uit het duister.

De nachtwaker zocht met zijn lamp waar die stem vandaan kwam en bescheen een kleine, bebaarde man met een lichtbruine huidskleur. Hij droeg een lang gewaad met allerlei kerkelijke symbolen.

"Ik ben Bar Sauma van de stam der Oigoeren." zei de man vriendelijk. "Mijn voorouders zijn met de grootvader van Koebilai Khan meegekomen naar China. Koebilai Khan is de keizer die Marco Polo heeft ontmoet.

Wij Oigoeren zijn Nestorianen, dat zijn gelovigen van een vroege soort Christendom. Als de keizer betrouwbare personen zocht voor vertrouwelijke opdrachten, kwam hij heel vaak bij ons. In zijn rijk leefden zoveel verschillende bevolkingsgroepen met allerlei verschillende belangen, dat hij nooit wist wie hij nou helemaal kon vertrouwen. Daarom kregen Marco en zijn vader en oom ook opdrachten van Koebilai Khan...zij waren vreemdelingen die geen bedreiging vormden voor zijn regering."

"Hebt u meneer Polo daar toen niet ontmoet?" vroeg de nachtwaker.

"Nee..." zei Bar Sauma. "Ik zat in Europa! Ik ben priester, vandaar dat er Rabban voor mijn naam staat. Ik had altijd al eens naar de Heilige Stad Rome gewild om daar met de Paus het Paasfeest te vieren. Koebilai Khan gaf mij toestemming om te gaan en gaf mij een belangrijke opdracht mee. Ik moest zoveel mogelijk staatshoofden van de Franken, want die waren toen overal aan de macht, te spreken zien te krijgen. Koebilai Khan wilde een Frankisch-Mongools bestand sluiten. Ik heb er ook een aantal ontmoet en ben zelfs in tot in Parijs geweest. Toen ik in China terug kwam, was de keizer helaas net overleden en zijn opvolgers hebben China afgesloten voor verdere contacten met het Westen. Jammer...maar ik heb wel mijn Paasfeest gevierd in Rome!"

"Blij voor u. Alsnog gefeliciteerd!" zei de nachtwaker. Bar Sauma glimlachte.

"Ik ben ook een tijdgenoot van Marco Polo!" zei een andere stem. De lamp van de nachtwaker bescheen een man in Arabische kleding.

"Ik ben Ibn Battutta en ik kom uit Marokko." zei hij. "Ik wilde op pelgrimstocht naar Mekka, maar het was onderweg zó gevaarlijk dat ik maar doorgereisd ben. Ik ben helemaal gekomen tot in Indonesië, zoals jullie dat nu noemen. Op de terugweg kwam ik gelukkig wel in Mekka. Uiteindelijk ben ik daar een keer of vier geweest, want ik heb nog meer reizen gemaakt. Ik heb door Afrika gereisd en heb Spanje en Frankrijk bezocht."

"Goh!" zei de nachtwaker. "Dit is de eerste keer dat ik over u hoor!"

"Logisch..." zei Ibn Battutta. "Op jullie scholen leer je alleen over jullie eigen helden, zoals de heren daar. Rabban Bar Sauma kende je toch ook niet?"

De nachtwaker knikte een beetje beschaamd.

"Vraag het maar eens na bij jullie vele medeburgers van Marokkaanse afkomst!

Een heleboel zullen mijn naam wel ergens kennen. Er zijn zelfs vliegvelden naar mij genoemd en een groot winkelcentrum in de Arabische landen."

"Hé, alles goed daar? Je hebt je vergeten te melden!" klonk er een stem. Het was een oproep van de bewakingscentrale over de walkietalkie van de nachtwaker.

"Niks verklappen..." fluisterde Marco Polo.

“Nee hoor...niks aan de hand,” zei de nachtwaker in zijn apparaatje, “ik sta hier wat bordjes te lezen bij de poppen en was even de tijd kwijt. Zet m’n koffie maar vast klaar. Melk en twee klontjes, graag!”

“Prettige nacht verder, heren.” zei hij tegen de groep ontdekkingsreizigers. “Ik hoop u morgen weer te ontmoeten, want velen van u ken ik blijkbaar nog niet!”